

Πώς να αποκλείσετε έναν ενοχλητικό σύντροφό σας από το κοινό σας ψηφοδέλτιο

Ασφαλώς δεν μπορείτε να το κάνετε ευθέως, αν ο/η συγκεκριμένος/η σύντροφος (ας επιλέξουμε για το διδακτικό παράδειγμά μας θηλυκό γένος κι ας την ονομάσουμε Λέτα ή Διαλεκτή) δεν "συνέβαλε στη συγκρότηση" του ψηφοδελτίου απλώς, αλλά η ίδια η συνδικαλιστική παράταξη των ανεξάρτητων από κόμματα υποψηφίων είναι κατ' εξοχήν δική της ιδέα! Πόσο μάλλον αν οι θέσεις της Λέτας έχουν ευρεία αποδοχή στη βάση και καθώς όλα δείχνουν η ίδια διεκδικεί με αξιώσεις εξέχουσα θέση στο υπό συγκρότηση σώμα. Δεν μπορείς να της πεις απλώς "Λέτα, η συνυποψηφιότητα και η παρουσία σου, φοβάμαι ότι θέτει εμπόδια στις προσωπικές μας φιλοδοξίες.." ή "Λέτα ενοχλείς κάποιους.." και "..γι' αυτό καλύτερα να μείνεις απ' έξω!". Δεν μπορείς καν να σχηματίσεις ευκαιριακή συμμαχία εναντίον της διότι είναι η εμπνεύστρια της πολιτικής αυτής κίνησης, από το προηγούμενο ακόμη συνέδριο, του 2006. Τι κάνεις τότε;

Απλώς "ξεχνάς" την τελευταία ώρα το όνομά της εκτός ψηφοδελτίου, αφού πρώτα φροντίσεις να αναλάβεις εσύ την εκτύπωση των ψηφοδελτίων. Σε βολεύει άλλωστε ότι αυτό μπορεί να διαπιστωθεί μόνο το πρωί της ψηφοφορίας, ώστε να μην υπάρχει χρόνος ούτε αντίδρασης, ούτε καν να το αντιληφθεί κάποιος πριν η ψηφοφορία αρχίσει! Στη συνέχεια μπορείς να ζητήσεις απλώς συγνώμη και να αναλάβεις "την ευθύνη για το σοβαρό λάθος της εκ παραδρομής μη αναγραφής...". Βλέπετε τι μπορεί να εννοούν όσοι ισχυρίζονται ότι η δημοκρατία (μας) δεν έχει αδιέξοδα;

Θα μπορούσαμε να... καθησυχάσουμε τον αναγνώστη λέγοντας το σύνηθες, δηλαδή ότι το πιο πάνω σενάριο είναι φανταστικό και ότι κάθε ομοιότητα με τα πραγματικά γεγονότα είναι συμπτωματική. Αλλά στην πραγματικότητα το μόνο που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί φανταστικό (ως υποκειμενικό) είναι η ανάγνωση και ερμηνεία των γεγονότων. Διότι τα ίδια τα γεγονότα είναι ακριβή και αυτό ουδείς θα τολμήσει να το αμφισβητήσει. Και τα γεγονότα είναι τα παρακάτω.

Μέχρι το βράδυ της Παρασκευής πριν τις Κυριακάτικες εκλογές το ψηφοδέλτιο του "ΜΕΤΩΠΟΥ" δεν είναι ακόμα έτοιμο. Μέχρι το Σάββατο το μεσημέρι σημειώνονται σε χειρόγραφο τα ονόματα των υποψηφίων μεταξύ των οποίων και το όνομα Ζωτάκη Διαλεκτή. Κατά τη συζήτηση η Ζωτάκη Διαλεκτή (Λέτα) ανησυχώντας μήπως το αναγραφόμενο στο ψηφοδέλτιο βαφτιστικό της όνομα, Διαλεκτή, μπορεί να μπερδέψει τους ψηφοφόρους που τη ξέρουν ως Λέτα, ζητάει από τον συνάδελφο Βαρνάβα Δημήτρη, έναν εκ των υπευθύνων του ψηφοδελτίου, να προσθέσει εντός παρενθέσεως και το "Λέτα" κι εκείνος υπόσχεται ότι θα το κάνει. Το απόγευμα η Λέτα ρωτάει τον Βαρνάβα αν έγινε η διόρθωση και εκείνος δεν είναι σίγουρος αλλά υπόσχεται και πάλι ότι θα γίνει η αλλαγή. Το Σάββατο το βράδυ η Λέτα ξαναρωτάει τον Βαρνάβα αν έκανε την αλλαγή κι εκείνος απαντάει αρνητικά αλλά υπόσχεται για τρίτη φορά ότι η αλλαγή θα γίνει. Ο Βαρνάβας αναλαμβάνει ο ίδιος την ευθύνη της

εκτύπωσης ώστε τα ψηφοδέλτια να είναι έτοιμα την επομένη το πρωί. Ο συνάδελφος Γεναρίδης Σάκης, ο δεύτερος που έχει ορισθεί ως υπεύθυνος του ψηφοδελτίου, κάνει έλεγχο την Κυριακή το πρωί πριν την ψηφοφορία και δεν διαπιστώνει τίποτα το προβληματικό! Λίγο αργότερα, ο ίδιος, έχοντας μόλις ψηφίσει, ειδοποιεί ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα στο ψηφοδέλτιο του ΜΕΤΩΠΟΥ. Αμέσως μετά τηλεφωνεί ο Βαρνάβας στη Λέτα και την καλούν για να της ανακοινώσουν από κοντά ότι στο ψηφοδέλτιο δεν υπάρχει το όνομά της καθόλου και ότι ασφαλώς είναι πλέον αργά για να διορθωθεί το λάθος! Ο Βαρνάβας αναλαμβάνει την ευθύνη και της ζητά συγνώμη για την παράλειψη!

Ασφαλώς η ερμηνεία οιασδήποτε γεγονότος, ακόμα και της Ιστορίας της ίδιας, είναι υποκειμενική υπόθεση. Και σπεύδω πρώτη να ομολογήσω ότι σε ένα τέτοιο συμβάν, ο άμεσα θιγόμενος είναι ίσως ο τελευταίος από τον οποίον περιμένει κανείς αποστασιοποιημένη ερμηνεία και κριτική. Άλλωστε δεν μου αρέσουν οι κραυγές και οι κορώνες, η δε στάση μου δείχνει εμπράκτως -καθώς μου είπαν- συνδικαλιστική, πολιτική και συναδελφική υπευθυνότητα, αφού ούτε καν αίτηση ακύρωσης της ψηφοφορίας δεν κατέθεσα και δεν πρόκειται να καταθέσω. Και δεν το κάνω, σεβόμενη τον χρόνο, τον κόπο και τα έξοδα των συναδέλφων μου που ήρθαν να ψηφίσουν και που δε θα ήθελα να τους υποχρεώσω να επαναλάβουν όλη τη διαδικασία εξαιτίας ενός σοβαρού και θλιβερού συμβάντος που με αφορά προσωπικά, έστω κι αν η ίδια δεν έχω καμία υπαιτιότητα για ό,τι έγινε και άρα θα ήμουν η τελευταία που θα έπρεπε να κατηγορηθεί αν έπραττα διαφορετικά.

Αν όμως η δική μου ερμηνεία μικρή σημασία έχει, η ερμηνεία κάποιων τρίτων, π.χ. συναδέλφων τόσο από την ίδια παράταξη -ακόμα και προσώπων από το ίδιο ψηφοδέλτιο που εξελέγησαν (ίσως αντ' εμού σύμφωνα με την άποψη των ιδίων)- ακόμα δε και συναδέλφων από άλλα ψηφοδέλτια (π.χ. της ΑΡΣΙ) έχει κάποια αυξημένη σημασία. Και η άποψή τους ουδόλως συμφωνεί με την αθώα ερμηνεία περί αθέλητου λάθους. Εκείνοι βάζουν τη λέξη σε εισαγωγικά. Κανείς δεν μπορεί να είναι βέβαιος για το αν το λάθος υπήρξε συνειδητό ή ασυνείδητο και προσωπικά εγώ δε θα σπεύσω να υιοθετήσω την ερμηνεία περί σκοπιμότητας, άρα τα όσα αναφέρω στην εισαγωγή μου αλλά και ο τίτλος του σημειώματος αυτού πρέπει να αναγνωστούν ως απλή παραβολή. Μια παραβολή που ασφαλώς θέλει να στιγματίσει πρακτικές που όντως υπάρχουν και στο συνδικαλισμό και στην πολιτική, ακόμα και στη επαγγελματική ζωή. Τέτοια ήθη είναι υπαρκτά, έστω κι αν δεχτούμε ότι δεν αφορούν τους πρωταγωνιστές της δικής μου ιστορίας.

Είμαστε όμως αντιμέτωποι με ένα γεγονός. Και το γεγονός είναι ότι ολόκληρη σειρά απαράδεκτων λαθών στοιχίζει πολιτικά, οικονομικά και κυρίως ηθικά σε μια συνδικαλιστρια που δεν συμμετείχε απλώς όλα αυτά τα χρόνια στους αγώνες του συνδικαλιστικού κινήματος των νοσοκομειακών γιατρών, αλλά συχνά πρωτοστάτησε στους αγώνες αυτούς και επεδίωξε με κάθε τρόπο τον περαιτέρω εκδημοκρατισμό και της ίδιας της ΟΕΝΓΕ. Μάλιστα πρωτοστάτησε στην προσπάθεια αλλαγής του καταστατικού της ομοσπονδίας έχοντας την πεποίθηση ότι ψήφο

πρέπει να έχουν όλοι οι πρόεδροι των νοσοκομειακών ενώσεων της χώρας ώστε να σταματήσει ο γνωστός υδροκεφαλισμός και η ελλιπής εκπροσώπηση που ήδη έχει στοιχίσει στο κίνημα αναδιπλώσεις, υπαναχωρήσεις και ορισμένες απροσδόκητες και αδικαιολόγητες ήττες. Ηγήθηκε της προσπάθειας αυτής με συνεχείς παρεμβάσεις και είχε την ιδέα της συγκρότησης ενός νέου μετώπου ανεξάρτητου και ακηδεμόνευτου από κομματικές σκοπιμότητες που θα έφερνε φρέσκο δημοκρατικό αέρα στην ηγεσία της ομοσπονδίας μας. Η αναγνώριση των προσπαθειών της και η αποδοχή των βασικών θέσεών της εκτιμήθηκε μάλιστα και από κάποια κόμματα αλλά και από άλλα συνδικαλιστικά μέτωπα όπως η ΑΡΣΙ που μέχρι τις παραμονές των εκλογών την προσέγγισαν ζητώντας της να συμμετάσχει στο δικό τους ψηφοδέλτιο. Εκείνη αρνήθηκε ευγενικά, δηλώνοντας πιστή στο μέτωπο που η ίδια είχε εμπνευστεί και όπου είχε ήδη στρατευτεί. Το μέτωπο λοιπόν συγκροτήθηκε, ονομάστηκε ΜΕΤΩΠΟ και μάλιστα *νίκησε* στις πρόσφατες εκλογές! Αλλά ως εκ θαύματος η πρωτοστατούσα βρέθηκε εκτός ψηφοδελτίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητοί αναγνώστες του κειμένου αυτού, κάποιοι -και τη στιγμή αυτή δεν στοχεύω κανέναν προσωπικά- είναι βέβαιο ότι θα με προτιμούσαν εκτός συνδικαλιστικού κινήματος προτάσσοντας τις προσωπικές πολιτικές και λοιπές βλέψεις τους έναντι πολλών άλλων στόχων, ακόμα και της νίκης της ίδιας της παράταξής τους (αρκεί βέβαια η ήττα να μην έχει προσωπικό κόστος). Κάποιοι άλλοι θα ήθελαν το ίδιο, απλώς διότι εννοούν να παραμένουν πιστοί κομματικοί ακόλουθοι που βλέπουν την κομματική κηδεμόνευση του συνδικαλιστικού κινήματός μας να κινδυνεύει από απόψεις και δράσεις σαν τις δικές μου, χάνοντας διαρκώς έδαφος. Οποιασδήποτε αιτία κι αν έχει η ανομολόγητη αυτή επιθυμία τους, δηλώνω ότι θα τους δυσανεστήσω πολύ και τώρα και στο μέλλον. Ιδίως μετά τα τελευταία γεγονότα, που δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να δικαιώνουν την άποψή μου, ότι το κίνημα των νοσοκομειακών γιατρών οφείλει να καταστεί εντελώς ανεξάρτητο από κομματικές σκοπιμότητες και αθέμιτες προσωπικές βλέψεις, και να φθάσει σε πλήρη εκδημοκρατισμό, αντί να μιμείται τις κουτσές δημοκρατικές επιφάσεις της μεγάλης πολιτικής σκηνής.

Θα είμαι παρούσα για να συνεισφέρω από οποιαδήποτε θέση με όλες μου τις δυνάμεις στις ηθικές και νόμιμες κλαδικές διεκδικήσεις μας και για να δυσανεστήσω όσους ονειρεύονται τη διατήρηση, εδραίωση και εμβάθυνση υποτιθέμενων δημοκρατικών θεσμών και πρακτικών που κατά βάθος λειτουργούν ως δεκανίκια της άρχουσας τάξης και των θεσμικών και εξωθεσμικών ελίτ. Και στις προσπάθειές μου αυτές δεν αισθάνομαι καθόλου μόνη.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Λέτα Ζωτάκη

Πρόεδρος της Ε.Ν.Ι.Κ.